

RONDZENDBRIEF VAN SANDRA

Juni 2017

Beste familie, vrienden en kennissen,

Was nu eindelijk hier de zomer begonnen met zo'n 25 tot 30 graden overdag, nu is het wel even een dag om de truien en regenjassen uit de kast te halen. De hele dag regent het en het is nog geen 15 graden.....brrr en bah... maar wel ontzettend goed voor de planten en voor het schrijven van een Rondzendbrief.

Het loopt lekker bij Kerub. De kinderen gaan zichtbaar vooruit.

Renáta (10 jaar) kan nu eindelijk ook van de losse letters een woord maken en ook de tafels, met wekelijks herhalen, blijven er ook redelijk goed in. Ook qua gedrag gaat ze vooruit. Je kunt haar gerust een opdracht geven en die doet ze dan ook echt goed. Van schoonmaken van de douche (helaas wel de ramen met CIF gezeemd...), vegen, afwassen of iets dergelijks. Wel moet je haar de taken alleen laten doen, want dan heb je geen last van geluidsoverlast. Ze heeft namelijk een behoorlijk stemvolume, vooral als het, in haar ogen, niet eerlijk verloopt. In de tuin is ze een beetje aan de luie kant en kletst ze liever dan dat ze gebukt staat om het onkruid te wieden.

Tijdens een dagje dierentuin en speeltuin kon ze niet echt haar draai vinden, kon dus niet echt spelen, misschien een beetje teveel in één keer.

Dezsó (14 jaar) is echt een tiener geworden. Hij is misschien wat aan de late kant hiermee, maar zelfs nu houdt hij het netjes. Hij is erg aan de luie kant, maar als je hem een beetje aanspoort is hij de kwaadste niet. Hij hakt bij ons het hout. Sinds een paar weken hebben we de afspraak gemaakt dat hij in plaats van 2 uur studeren, 1 uur studeert en daarna een uur hout hakt. Dit gaat goed. Op school hebben we met de leraren de afspraak dat zolang hij aanwezig is, zijn huiswerk maakt en zich gedraagt, hij elk jaar weer over gaat. Dit omdat hij helaas een gat van zeker 2 jaar niet naar school gaan heeft en het voor hem niet gemakkelijk is om bij te blijven. Hij kan lezen, schrijven en rekenen en daar zijn we blij mee. We proberen hem nu dingen bij te brengen zoals klok kijken, landen met hun hoofdsteden...enz. Hier geniet hij van en pikt hij dit redelijk op. Eten doet hij als een paard en als je even niet oplet, heeft hij een dubbel portie worst op zijn brood. Van de zomer gaat hij met zijn vader werken en zal daar een zakcentje voor krijgen. Dit is maar weinig in verhouding van wat hij moet doen. Hij gaat om 4 uur 's morgens weg om rond half 5 te kunnen beginnen. Naar zijn zeggen moeten ze dan 30 emmers water naar de dieren brengen en daarna al de stallen uitmesten. In de zomervakantie mag hij mee met de koeien de bergen in en moet hij op de koeien letten. Tegen de avond komen ze terug en moeten ze dus gemolken worden en gevoed. Ze komen laat op de avond thuis om zo de volgende dag weer de wekker vroeg te horen. Wel gaat hij een week op kamp. Hopelijk heeft hij daar dan nog energie voor over.

Ibolya (11 jaar) Een echte meid. Ze is gezellig en een spil in de groep. Douchen is niet haar favoriete bezigheid. Knutselen daarentegen vindt ze echt heerlijk om te doen. Ze is ook echt een heerlijke knuffel, die

je om het minste en geringste een knuffel geeft. Op school doet ze het redelijk. Ze is absoluut geen uitbinker, maar ze doet haar best. Alleen rekenen is echt niks voor haar, en soms ook voor ons, als degene die haar het moeten uitleggen! Om eerlijk te zijn geef ik het meestal op bij som 5 en dikteer ik het haar maar, zucht. Zelf ben ik ook nooit een uitbinker geweest in rekenen, maar op mijn leeftijd merk ik er niks meer van hoor ☺.

Ibolya houdt van nieuwe kleren krijgen en op de één of andere manier krijgt ze die dan ook!? Of van iemand uit het dorp of toch weer van één van mijn collega's of tante Ria (mijn moeder). Eigenlijk vergaart ze het alleen maar, want ze loopt bijna altijd in hetzelfde setje. In de zomer vakantie zal ze bij haar moeder verblijven. Ze wil zelf erg graag op kamp, maar ik heb haar moeder nog niet zover gekregen om toestemming te geven.

Tamás (9 jaar) De wildebras van de groep. Hij kan heerlijk binnen komen stormen, is dan ook zeer aanwezig, maar twee tellen later is hij alweer op zijn fiets buiten aan het racen. Echt arme fiets, want die heeft met hem heel wat te verduren.....Tegelijkertijd kan hij uren stil met lego spelen of een tekenfilmpje kijken met zijn duim in zijn mond. Op school heeft hij goede tijden en slechte tijden. De slechte tijden zijn echt zo ontzettend slecht, dat we er af en toe aan denken om hem kalmeringsmiddelen te geven. Hij kan zo boos zijn, dat een tafel voor 2 personen door de klas vliegt en daarna zijn stoel ook nog. Zijn taalgebruik is ook schrikbarend, maar dat is ook wel te begrijpen als je weet dat hij dit van huis uit gewend is, daar praten ze niet anders. Als Tamás een 'mannen' taak moet uitvoeren doet hij dat keurig, vooral als hij dat met Aart bacsi mag doen. De taken zoals afwassen gaan hem wat minder af, daar heeft hij absoluut geen geduld voor.

Barbi (5 jaar) Echt een heerlijke tuttebel. Helaas voor haar is haar haar nog steeds niet zoals het moet zijn (jaren niet genoeg vitamine gekregen) en ook heeft ze constant dikke snotterbellen, waar ze zelf weinig voor doet om te verwijderen. Ook met eten is het niet altijd een pretje om naast haar te zitten, maar gelukkig hebben we nu aan tafel versterking (mijn ouders) en die letten de hele maaltijd op haar en haar broer Gyúri. Hierdoor gaat ze echt met stappen vooruit en zie je echt dat ze wil leren. Ze eet nu netjes met een lepel, in plaats van haar handen en ook eet ze niet zo gulzig meer.

Ze zit sinds een paar maandjes ook op 'school'. Helaas heeft het dorp geen kleuterschool en zou ze pas met haar zesde jaar naar school gaan. Ik heb toen aan de juf gevraagd of ze haar niet aan school wilde laten wennen. Ze zit dus nu elke dag van 10 tot 12 uur netjes te kleuren, puzzelen en te plakken en te knippen bij de juf. Ook leert ze hier op de juf letten, wat niet echt gemakkelijk is voor haar. Ik wil haar nog laten testen of ze überhaupt wel goed hoort, want ik heb daar soms mijn vraagtekens bij. Dit zou best kunnen, doordat ze erg kwakkelt met haar gezondheid en eigenlijk constant verkouden is.

David (11 jaar) Een rustige, stille jongen. Hij heeft geen abnormale uitpattingen zoals zijn broertje Tamás maar weet wat hij wil. Ook is hij naar zijn broertjes en zus best wel een genieperik, hij krijgt alles bij ze voor elkaar, zonder dat je het maar in de gaten hebt. Op school gaat het goed met hem, toch hebben we besloten dat hij dit jaar blijft zitten. Hij zou in september naar het volgende dorp moeten, want hier in het dorp hebben

we maar van klas 0 tot en met klas 4. Hij zou naar klas 5 moeten, maar omdat we bang zijn dat we de controle over hem verliezen, vinden we het beter om hem nog een jaartje in de beschermende omgeving van ons te laten. Klas 5 is voor hem misschien ook net nog iets te hoog gegrepen, dus is dit de beste oplossing voor hem. We hopen dat hij in het komende jaar meer zelfverzekerd zal worden en dat hij ook de vakken iets beter onder de knie zal krijgen.

Houthakken doet hij met plezier en de kruiwagen vol hout duwen ook. Hij is daarin tegen wel een beetje het slaafje van Dezső, maar daar is hij alleen maar trots op.

Schommelen doet hij eigenlijk het liefst de hele dag, net als in de zandhoop in zijn eigen fantasie wereldje spelen.

Gyúri (6 jaar) Een echt pienter ventje. Hij drinkt alle informatie in zich op en vraagt je oren van je hoofd. Hij vraagt soms dingen waar ik op moet antwoorden, dat ik echt geen flauw idee heb. Wat is wikipedia dan een uitkomst. Vragen als: waarom papier wit is en niet alleen maar bruin...de bomen zijn toch ook bruin, en daar is papier van gemaakt. En hoe komt het dat er geen splinters in zitten enz. enz. Als je echt de tijd voor hem alleen zou hebben dan wordt het echt een Willie Wortel. Ik probeer vaak in de tijd dat de andere kinderen studeren (2 uur per dag) hem iets meer aandacht te geven. Hij heeft ook leren fietsen, wat ik echt als een medicijn voor hem zie. Hij kan en mag iets verder dan de tuin en hij kan zijn energie kwijt. Hoewel hij hiervoor al wel de hele dag met een fiets aan de hand wandelde....

Zijn gedrag gaat ook met stukken vooruit. Hij blijft het moeilijk vinden om zich te uiten als hij iets wil en in plaats daarvan gaat hij grommen of keert hij zich helemaal in zichzelf. Je kunt dan heel moeilijk contact met hem krijgen. Het gaat hiermee wel al stukken beter en kan hij, na enig geduld van onze kant, vertellen wat hij wil. Hier zijn we echt heel blij mee.

Noémi (2/ bijna 3 jaar) De laatste in de rij, maar echt niet zomaar over te slaan. Het is een pittige dame die van zichzelf weet af te bijten. Ondertussen is het echt het zonnetje in huis en dat weet ze drommels goed. Ze maakt er dan ook gretig gebruik van. Ze is sinds kort zindelijk, alleen met slapen nog niet. Eten doet ze met veel plezier, dat is dan ook wel aan haar te zien. Ze kan heerlijk uren in de zandbak spelen en kookt voor ons de hele dag eten en bakt zandtaartjes. Delen is nog zeer moeilijk voor haar, maar het helpt natuurlijk ook niet dat iedereen (vooral enkele volwassenen) voor haar in de bres springen als zij iets wil hebben. Ze krijgt dus redelijk alles voor elkaar. Ze kan ook echt al een pestkopje zijn: expres die ene, meest geliefde, lepel van Ibolya afpakken en dan ook snel weg rennen, belangrijk schoolpapier even snel onder kliederen, het kussen van Barbi in haar eigen bed gooien en dan heel hard lachen om het gegil van haar kamergenootje..... tja werk aan de winkel bij haar. Haar thuissituatie is echt geen pretje, vandaar dat we bij haar een uitzondering maken en haar nog niet elke maand voor een weekend naar huis brengen. Meestal is ze bij ons in huis. Ze past helemaal in het rijtje bij ons. Niemand merkt eigenlijk dat ze eigenlijk er niet één van ons is. In de winkel durven ze zelfs te beweren dat die kleine wel heel erg op haar moeder lijkt. Ik wilde bijna vragen: 'O, kent u haar moeder dan?' Het toch maar zo gelaten, wel met een glimlach.

Zo, dat waren de kinderen. Ik hoop dat jullie een beetje een kijkje in het tehuis hebben gekregen. Dit groepje kinderen bij elkaar, maakt het een thuis. Het is een heerlijk stel waar je je handen aan vol hebt, maar het is echt wel te doen.

In de zomervakantie, hier wel 3 maanden lang, ga ik naar nog 2 kinderen kijken. De jongste schijnt 3 te zijn en de oudste 8, maar dat zal blijken. Ook komt er van de familie van de drie broers en zus waarschijnlijk een zusje bij ons, die is nu bijna 3 jaar. Maar goed we zullen zien.

Nu jullie de kinderen een beetje van dichterbij hebben mogen leren kennen, wil ik een ieder van jullie vragen persoonlijk voor hen te bidden. Die kracht en wijsheid van boven is voor hen, maar ook voor ons, als opvoedsters, hard nodig!

Hartelijk dank voor al jullie gebeden, steun en leuke berichtjes. Dit doet ons altijd weer goed!

Vriendelijke groet,

Fekete Sandra

Sandra haalt een kind thuis op.

Het adres van Sandra is:

Corunca 165

Jud. Mures 547367

Romania

E-mail:

sandrafekete78@gmail.com

Giften blijven welkom op bankrekening

NL73 RABO 0135275717

t.n.v. Stichting ROKI

te Wilnis

Correspondentieadres

Trilgras 25, 3648 JC Wilnis

mail: contact@roki.nl